

budne Fortegnelse, behørig affattet, eller han modvilligen negter at gaa tilhaande med Oplysninger ifølge §§ 54, 71, 77, eller han uden Skifterettens Tilladelse forlader eller forsøger paa at forlade Retskrebsen, eller han i andre Maader modvilligen undlader at efterkomme, hvad denne Lov paalægger ham.

Fængslingen vedværes, saalænge Skifteretten finder det nødvendigt til at fremme dens Hensigt, dog ingenfinde længere end 6 Maaneder.

Omkostningerne ved Fængslingen afholdes paa samme Maade som Delinventomkostninger.

vedtoges enstemmig med 36 Stemmer.

Lovforslagets § 82—95 (se Tillæg A Sp. 1707—12) betragtedes som vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Jeg sætter nu som næste Affnit §§ 96—122, o: Kapitlerne 12 og 13 med de dertil stillede, Vædringsforslag under Nr. 50—54 under Forhandling. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Vædringsforslaget under Nr. 50 til § 96 sigter til at afværge den Ubillighed, som efter Lovforslaget synes at kunne indtræde derved, at en Kreditor, som har begjært Fallitbehandling, vil blive nødt til at udrede betydelige Udgifter, hvis Fallitbehandlingen ubetinget skal fortsættes, fordi Skifteretten mener, at der vil blive Noget i Boet, medens Kreditorer indser, at der ikke vil blive Noget til Dækning af Vædringerne. Naar Kreditor selv mener, at der ikke vil blive Tilstrækkeligt til at dække Omkostningerne, og naar han under denne Omstændighed frastiger sig ethvert Krav paa Behandlingens videre Fortsættelse, saa synes det at være rimeligt, at han paa denne Betingelse skal kunne frigjøre sig for at tilsvare de yderligere og fremtidig paaløbende Omkostninger. Der er derfor, som sagt, under Nr. 50 stillet et Vædringsforslag, som gaar ud paa, at, naar den Kreditor, som har begjært Konkursbehandlingen, til Skifteprotokollen erklærer, at han anser Boet for util-

strækkeligt til at affholde de med Behandlingens Fortsættelse forbundne Omkostninger, og derfor ikke vil bære disse, saa skal der indkaldes en Skiftesamling, og naar der da ikke paa denne er andre Kreditorer, som erklære, at de ville paatage sig Udgifterne, saa skal Boets Behandling strax standses, saaledes at der ikke bliver videre fremtidige Omkostninger at udrede.

Under Nr. 51, 52 og 53 er der af Udvalget stillet tre Vædringsforslag, som hænge nøje sammen, og under Nr. 54 er der endvidere stillet et Vædringsforslag af et Flertal i Udvalget, som ogsaa staa i en vis om end ikke nødvendig Forbindelse med de foregaaende Forslag. — Som det vil ses, ordner Lovforslaget jo Afgang til tvungen Alford, saaledes, at den Debitor, der vil tilbyde Alford, og som vil have, at der skal afstemmes over et Forslag, i saa Henseende fra hans Side, skal fremkomme med sit Alfordforslag paa et meget tidligt Stadium af Boets Behandling. Han skal nemlig fremkomme med sit Alfordforslag inden Udløbet af Anmeldelsesfristen, og Alfordforslaget skal dernæst foretages paa den til Vædringerne Prøvelse berammede Skiftesamling, strax efter at disses Prøvelse er forbi. Efter Lovforslaget er der slet ikke Afgang til paa noget senere Stadium at faae en Alfordforhandling i Gang, affet fra et ganske enkelt Undtagelsestilfælde, som i det Mindste kun har ringe Betydning i praktisk Henseende. Det er forekommet Udvalget, at denne Betingelse er meget streng og i mange Henseender ikke hensigtsmæssig. Ganske vist er det jo nemlig vel saa, at den største Nytte af Alforden opnaas haade for Fallenten og for Kreditorerne, naar Alforden bliver affluttet snart, efterat Skiftet har taget sin Begyndelse. Der opnaas jo derved for Kreditorerne, at de komme til deres Penge eller i alt Fald faae en Sikkerhed for deres Penge, som de selv godkjende, saa snart som muligt, og at de undgaa den langvarige Konkursbehandling, som de ellers vilde være undergivne. Og for Fallenten selv er det naturligvis ogsaa af stor Vigtighed, at han paany kan indtræde i sin Forretning uden en Affbrydelse i længere Tid. Derfor er det ganske vist heldigt for Alle, at Alfordspørgsmaalet afgjøres saa hurtigt som muligt. Men det